

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Tužna Koroška.

Iz Kanalske doline na Koroškem 16. sept.

Z opravičeno bojaznijo zremo koroški Slovenci v bodočnost, ker prepričani smo, da nam pod sedanjimi razmerami in Taaffejevo vladno ni prerokovano drugega, nego pogin. Slovenskim Korošcem vrgla se je vrv okrog vrata in že čutijo, kako se jim ista neusmiljeno zadržuje. Kamor se obrne uboga tukajšnja slovenska para, povsod gluha ušesa; kamor pogleda, povsod zaničevanje in psovanje. Prošnje za slovenske šole, katerih mnogo se je že uložilo in katere so obredle vsa kota uradnih od Celovca do Dunaja, ostale so vse brez uspeha in mi smo danes pod sedanjjo vladno glede slovenskih šol na slabšem, nego so bili naši predniki pred 30 ali 40 leti. Naša deca se s pomočjo nemških šol in učiteljev z vso hitrostjo ponemčuje in ako zapelje pot koga v slovenske kraje, čuje le še postarane ljudi slovensko pozdravljati, dočim je mladeži po učiteljih vsako slovensko pozdravljanje strogo prepovedano in že se drznejo celo okrajni šolski nadzorniki o našem jeziku izražati naravnost proti učenkam in učencem, da je „bäurisch und achiech“. Naši najboljši možje vsled tega obupavajo nad delom, ker vidijo povsod le neuspeh svojega krvavega truda. Možakom, ki stojijo v državnih, deželnih ali občinskih službah, je strogo zabranjeno, udeleževati se shodov in shajati se z nezavisnimi Slovenci, kratko rečeno, na Koroškem dela grozni aparat z vso silo na to, da bi ugonobil oni živelj, ki se še čuti Slovenca in se zaveda svoje slovenske narodnosti. Temu aparatu je prištevati vse uradništvo od najvišje pa doli do najnižje osebe. Za to uplivno armado sledi jednoglasno učiteljstvo in hlapčoni raznih tovarn in fužin. Poleg teh so neutrudljiva v delu za nemštvo razna mnogoštevilna pevska in gasilna društva in konečno še „Bauernbund“, kateremu je stoprav pred kratkim za njegovo uspešno delovanje, najbrže ker pomaga z vso silo zatirati slovenski živelj na Koroškem, izrekel priznanje sam naš deželni predsednik Schmidt-Zabiérow. Nasproti tako odločni in uplivni sili bojevati se, ni mala stvar, in Slovenci na vseh

krajih Koroške v kot potisnjeni, z davki dvakrat preobloženi, preganjani prezirani ter vsestransko zasledovani in ovajani, nahajajo se od dne do dne v težavnejšem položaju in mnogo naših nekdanj najboljših možakov, ki so imeli jekleno voljo, neutrudljivo vztrajati v borbi in delati na to, da priborijo narodu slovenskemu, kot ravnopravnemu narodu v Avstriji, onih pravic, ki mu po božji in cesarski postavi pristojajo, jeli so se pomikati, obupajoč nad vsem svojim delovanjem, v ozadje ali v takozvani zasluženi pokoj in mir.

Da pa našemu že itak bridkemu trpljenju postavi še trnjeva krona na glavo, videti je, kakor vsa znamenja kažejo, da se bode zoper nas Slovence na Koroškem napovedala vojna poleg gori omenjene armade tudi še od strani cerkvene oblasti. Ranjki škof dr. Funder, sicer Nemec po rodu, je vendar uvideval potrebo, da mora računati s slovenskim življem na Koroškem, ako hoče, da ostane isti zvesti član svete katoliške cerkve ter se ne oklene tako pogubnih liberalnih načel, kakoršne gojijo naši nemško-liberalni prostozidarji. On je navadno pri svojih vizitacijah in birmanji po slovenskih krajih dežele skrbel, da je bila propoved slovenska, ker je dobro vedel, da ne gre slovenskega ljudstva, ako se hoče doseči kaj uspeha, mučiti z nemško propovedjo, katere ljud ne razume. To, seveda, je vse drugače sedaj, ko je prišel na Krški škofovski stol dr. Kahn, ki ni samo Nemec po rojstvu, marveč tudi po duhu, in ki propoveduje, kamor pride, sam — po nemški, ne oziraje se na to, li Slovenec njihove besede razumi ali ne. Poleg tega se je mož pred časom baje jako čudno izrazil o naši Ciril-Metodovi družbi in njenih podružnicah proti nekemu, ki ga je hotel o istih bliže seznaniti ter se celo mrdal nad tem, da se Slovenci naudušujemo za škofa Strossmayerja. Dalje si je oskrbel v glavno mesto Celovec duhovnike jezuite, same trde Nemce (jeden je celo Luksemburžan), katerim mrzi vse, kar je slovenskega. Postavil jih je na čelo duhovnemu semenišču baje zaradi tega, da ohladijo češke in slovenske bogoslovce v njihovem prenapetem (!) narodnem mišljenju. V Celovec, kamor dohaja iz okolice mnogo Slovencev k cer-

kvenim opravičilo in mej letom do 2000 in še več tudi k spovedi, uvidel je mil. knezoškof potrebo, v zadnjem času nastavljal samo nemške duhovnike. Do sedaj je bila hvalevredna navada, da je bil nastavljen v cerkvi pri sv. Dubu duhovnik, popolnoma več obeh deželnih jezikov, in v mestni farni ter v stolni cerkvi po jeden kapelan, ki sta morala biti poleg nemškega zmožna tudi slovenskega jezika. V najnovejšem času se je tudi to predrugačilo in za ogromno število okoličanskih Slovencev zadostuje naj v Celovcu le jeden kapelan mestne farne cerkve, ki je povsem zmožen slovenskega jezika, dočim se je nastavl pred kratkim v stolni cerkvi kapelan z imenom Kugler, ki je nestrpiliv zoper vse slovensko, je z dušo in telesom unet pristaš nemško-nacionalne stranke ter se je že, ko je še bival v bogoslovji, odlikoval s svojo strastjo prav posebno zoper svoje kolege slovenske narodnosti. Nekateri celo trdijo, da je bil dopisovalec „Fr. Stimmen“. Gori navedeno pa nas naveda še z drugo bojaznijo, namreč da se bodo v bodoče naše vrle slovenske duhovne moči prezirale ter se imenovale tudi Krškim kanonikom le take osebe, ki so si napisale na čelo svoje trdo nemško prepričanje.

Pa še nekaj! Ko se je nedavno snovala podružnica sv. Cirila in Metoda za Črno in okolico, vzdihnil je baje knezoškof dr. Kahn proti duhovniku, ki ga je ravno nekaj dni pred tem obiskal, nejevoljno: „Že zopet novo društvo, katero nema nobenega namena in le razburja in razjarja Nemce na Koroškem. Jaz sem bil že blizu na tem, da bi bil slovenski duhovščini udeležbo na shodih te družbe prepovedal.“ Tako dr. Kahn, knezoškof Krški! Nad vsem tem se nam pa ni čuditi, ako pomislimo, da sta pri njem „persona grata“ c. kr. deželni predsednik Schmidt-Zabiérow in c. kr. deželni nadzornik dr. Gobanc (nekdanji bivši njegov kolega na srednjih šolah v Gradcu), katera mu vedno vse tako na uho trobita in naše gibanje v takej luči slikata, kakor njihovim razmeram najboljše ugaia. Tudi se imamo jedino le energiji naše slovenske duhovščine zahvaliti, da se ni že zaukazalo po slovenskih krajih v verouauku poučevati

LISTEK

Primorski sprehodi.

IV.

Po obmorskih vinogradih.

Vidite, gospod urednik, tak Vam je človek-optimist! To sem Vam zadnjič koval v zvezde tisto Liburnijsko „Arkadijo“, da ste mislili, da sem bil zašel v kako Stritarjevo „deveto deželo“. Ali, ko sem se pozneje ozrl nekoliko pozorneje okolu sebe in si ogledal ondotno ljudstvo ter njega bivališča, življenje in socijalne razmerje, uvidel sem, da biva i v tem arkadijskem raji brižen narod-trpin...

Tu mi pride na misel, kakó me je na Vrtočevi slavnosti jeden govornikov, ko sem bil nazdravil „prelepi Vipavski dolini“, zavrnil, rekše: „Lehkó je napivati lepoti Vipavske doline prijatelju Kretánovemu, njemu, ki se pride sprehajati po dolini gori in doli za dva, tri dni, ali, ko bi mu kdo rekel: ná „pikón“, pa idi kópát kršne naše gorice, minilo bi ga menda opevanje „predivnega podvzožja Nanosovega“...“

Nu dà, res je! Stvarnik me je oblagodaryl s precejšno porcijo optimizma. Navzlic vsem bridkim

izkušnjam, vidi se mi ves svét še vedno nekam z roznato zarijo oblit. Ni čudo torej, da ne spadam k one vrste potnikom, kateri motrijo vsak kraj zgolj s temne, neugodne platí, niti mej tiste potopisce, ki mislijo, da so Bog vé kakó duhoviti, ako na vsako stvar, ki jim pride pred nos, zabavljajo. Jaz ne gledam svetá z — želodcem ter ga tudi ne sodim z neokretnih — poštnih vózov ali pa s pretrdih — póstelj: ne samo tam, kjer se dobro jé, ugodno vózi in mehko spí, temveč svet je lép povsod — seveda, kak „commis-voyageur“, ki mora paziti, da se pri računjenji potnine ne ušteje za kak korák, pač nima pogleda za estetično slikovitost pokrajinsko. S tem pa nikakor ne trdim, da ni krajev, absolutno pustih in odurnih, v katere se pri vsej roznoglednosti ne morete zaljubiti.

Toda dotični zavračevalec moje napitnice Vipavske dolini je pravo pogodil! Mej ogledovanjem in obdelovanjem kakega kraja biva gorostasen razloček. In táka je tudi z Liburnijsko mojo „Arkadijo“. Lépa Vam je, prekrasna ter neopisljivo slikovita ta z nevenljivim rastlinjem prepredena Liburnija, da se nje ne morete dovolj nagledati! Toda kamenita njena tla so porošena s pótom in solzami, in prebujni nasadi po njej so izvabljeni iz plitve, mej pečevjem nasipane zemlje s krvavimi žulji!

Dà! Lepó je videti vse to košatovejno drevje, s trsnimi venci opleténó. Prijetno se Vam je sprehajati pod senčnimi látniki ter si napajati oči s sočnim zelenilom bujno razstočega južnega ovočja, zlasti na jesén, o trgatvi, ko Vam z desne in leve platí ponujajo grozdja ter Vam s smokvami in breskvami naložijo vse žepe, da jedva nesete. Ali, gospod urednik, koliko je stalo truda, predno se je tu na pusti, skaloviti obali nasadil ta malone vedno zeleneči vrt, o tem Vam pripovedujejo upogneni, povse zdelani životi in preperéli, globoko nagubani obrazi tukajšnjega prebivalstva, zlasti pa tisti po pretežkem tovrénjenji razpločeni, obglojeni ženski hrbtovi...

Ko bi n. pr. katerega izmej naših Muropoljcev, ki tako rekoč plavajo v prhki in rodoviti zemlji, v kateri z Dijógenovo svetilnico o belem dnevu ne najdete kamenčka; ko bi, pravim, jednega izmej teh razvajenih naših rojakov, kakor svoje dni proroka Habakuka s polja v Danijelov levnjak, prenesel kak angelj, recimo na Kras, tjá doli v kršno Dalmacijo ali pa tñ sem v skalovito Primorje, zagotavljam Vas, da bi se mož razjokal na ves glas. Kajti, dočim mu je tam doli ob zeleni Muri na porabo nepreglednih zemljišč, katera jedva poseja in obdeluje, moral bi si tukaj šele skalovje s smodnikom po-

na podlagi dvojezičnih, to je nemško-slovenskih katekizmov, ker bi bil knezoškof dr. Kahn gotovo rad videl že iz tega namena, da bi bil ustregel in bi se s tem prikupil gori navedenim dvem dostojanstvenikom. — Znano bode tudi še marsikomu, ki redno prebira časnike, da je o svojem času naš knezoškof obljubil, da si hoče priučiti slovenski jezik. Učil se ga je, kakor sem čul nekaj tednov, potem pa opustil vse učenje v nadi, da bode tudi z nemškim jezikom lahko Slovence na Koroškem strahoval. To je že stara pesen pri vseh onih, ki žele splezati po lestvici navzgor, a ko so se edenkrat mehko usedli, jim je učenje slovenskega, to je narodovega jezika deveta briga. Najbrže se bode tudi opat Murnik hotel posvetiti učenju slovenskega jezika, dokler ne postane škof Lavantinski, potem pa bode trpinčil mnogobrojne slovenske štajerce istotako z nemščino, kakor jih trpinči naš knezoškof dr. Kahn v veselje naučnemu ministru Gauču, katerega se imamo v prvi vrsti zahvaliti, da se nam pošiljajo taki škofi, in v nadi, da morajo Slovenci poleg svojega jezika umeti vsi tudi še nemški jezik, dočim je Nemec s svojim samo jednim jezikom že povsem dovolj podkovan in oskrbljen.

Za danes naj zadostujejo te vrstice, in ker s tem nisem še vsega povedal, bodem Vam rad v prihodnje naznanil še kaj več o našem gibanju na Koroškem. Tudi Vam imam poročati, da je nekaj naših slovenskih dijakov imelo letos misel, posvetiti se duhovskemu stanu, a ker si ne želijo pod sedanjimi razmerami ostati rob vse svoje žive dni in si tudi ne pustijo kratiti svojega slovensko-narodnega prepričanja, premislili so se ter se bodo posvetili juridični stroki. Ako jim Bog dá srečo, bodo mogli jedenkrat kot slovenski odvetniki, ko bodo imeli lahko proste roke v svojem delu, narodu svojemu več koristiti, nego pa bi mu mogli hasniti kot duhovniki, katere sme dan danes škof, in poleg njega tudi še dr. Mahnič, ako njima ne ugajajo, preganjati ter jim konečno napravljati grenkih ur in brezštevilnih zaprek. Gibanje na Koroškem treba pa je motriti paznim očesom in ako bi se take maroge prikrivale narodu, kakeršne so se jele pojavljati v zadnjem času pri nas, podpirane od merodajnih in uplivnih oseb, razpasti bi moralo dosedaj z veliko težavo sezidano narodno poslopje samo ob sebi in v vedno škodo skupnega našega slovenskega naroda. Torej pozor! M—k.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. septembra.

V prihodnjem deželni zboru **moravskem** bode deželni odbor predlagal, da dežela najame 4% deželno posojilo v znesku 10 milijonov goldinarjev. Štavniki škof Bende sedaj birmuje po slovaških župnijah na severnem **Ogerskem**, hkratu pa agituje za madjarstvo. Zastopniki občin ga nogo varjajo največ v slovaščini, toda višji duhovni pastir pa odgovarja le v madjarščini in povsod priporoča učenje madjarskega jezika. V nekaterih krajih je izrekel škof celo nado, da ga bodo v bodoče, če se ponudi prilika, pozdravljali samo v madjarščini. Šolam se je pa že naprej naročilo, da ga morajo le v mad-

trébiti, v košári prstí vkupaj nanositi ter si težavno vzgrajene gredine z zidovjem zajéziti, da mu voda in burja ne odneseta zopet plitvoslojnih prsténih nasipov.

In kako bi se čudil še le pomehkuženi naš poljanec, ko bi videl, s koliko marljivostjo, potrpežljivostjo ter ustrajnostjo Vam ti ljudje obdelujejo in negujejo te svoje nasade. Kajti ni zadosti, da si morajo zemljišča takorekoč še le ustvariti ter nje s „pikonom“ krčiti, temveč boriti se jim je potem še z raznimi živelnjskimi sovražniki: z burjo, z mrazom, sušo itd. In kar je glavna ovira uspešnemu razvoju poljedelstva, vinarstva in sadjarstva, to je neugodni zemeljski položaj tu na ozki ter strmo pod hribovje navzgor vspeti obali — tu še le stoprav se pokazuje iznajdljivost in spretnost tukajšnjih vinogradnikov. Ti Vam porabijo vsako količkaj prikladno položje, bodisi nabrežna polica ali v pečine udobljena jama. podskalnó zatišje ali obzidna greda, sploh vsak zaveten kotiček ali po dežji naplavljen kupček prsti Vam je zasajen. In kako je tu vse praktično uravnano ter dotičnemu mestu prilagodjeno, zlasti trsje. Tu n. pr. je napeljeno po dolgovrstnih latnikih gredina nad gredino, ondu se zopet vije košatim kitam jednako od drevesa do drevesa, in dočim se po tem-le zidu vpenja kvišku, razpleteno

jarščini pozdravljati. Z agitacijami za madjarščino se škof pač ne bode posebno priljubil Slovakom. Pa kakor kaže, mu za ljubezen naroda ni dosti mari da si le pridobi naklonjenost višjih krogov v Budimpešti.

Vnanje države.

Vlada **črnogorska** se je bila obrnila do **srbske** vlade, se li sme nekaj črnogorskih rodbin naseliti v Srbiji, ker je letos v Črnigori jako slaba letina. Srbska vlada je takoj odgovorila črnogorske, da je celo pripravljena pospeševati to naseljevanje.

Volitve za skupščino **srbsko**, ki bodo dne 26. t. m., bodo jako važne. Nova skupščina bode imela rešiti jako važne naloge. Skleniti ima specialne zakone glede izvedbe ustave. Volilo bode člane državnega sode in predsednika najvišjemu računišču. Sklepi skupščine bodo imeli velik upliv na bodočnost kraljevine. Zaradi tega pa tudi radikalci in liberalci napenjajo vse sile, da bi zmagali pri volitvah. Kakor kaže je zmaga radikalcev gotova.

„Plovdiv“ organ **bolgarskega** ministra Tončeva zahteva od bolgarskega eksarha, da bi dal sveto pismo prevesti v novo bolgarščino. Bolgarskej vladi ne ugaja torej staroslovenščina v cerkvi, najbrž zaradi tega, ker jo imajo tudi v Rusiji. Po poročilih rumunskih listov se v Bolgariji hitro oborožujejo. Utrditi nameravajo tudi glavno mesto. Po množile so se posadke ob Dunavu. Splošno se tudi misli, da se bode kmalu proglasila nezavisnost Bolgarske.

Centralni odbor **orijentske federacije v Atenah** objavil je nastopni oklic: „Skoro vsakih deset let so prebivalci krečanski prišli za orožje in se spustili v nejednak boj, da si zagotovijo državljanske in politične pravice, katere so dobili z velikimi rtvami v Halepskem dogovoru. Niti črka tega dogovora se ni zvršila, še manj pa zmisel njegov. Krečani pa pokažejo pri vsaki priliki, da se nikdar ne odreko pravic svojih, če bi tudi surova sila poskusila jih uničiti in če bi jih prepustile svoji osodi vse vlasti zaradi lastnih partikularnih interesov. V imenu pravice, svobode in ljubezni do bližnjega apelujemo v prid Krete, katere prebivalci so izročeni najhujšemu mučeništvu ter so prisiljeni zapuščati domovino svojo. Ne dvomimo, da v našem veku napredka, ko se ne trpe več srednjeveške krutosti, nikdo ne more ostati ravnodušen v očigled uničevanju kristijanskega prebivalstva krečanskega, ki je, dasi je v večini, izročeno mohamedanskej manjšini, kateri so pa v zasmehovanje pravice oblasti dala orožje in jo na vse načine podpirajo. Podrobno spomenico o vseh zločinih in grozovitostih, ki so se zgodile na Kreti, priobčimo v kratkem. Predsednik D. N. Bacaris“ po tem pa sledi še 12 podpisov.

Na **Samoi** je pričakovati v kratkem novih nemirov. Samojci žele, da se vladanje izroči Mastaa, kateri je dovolj odločen, da bode pregnal Nemce. 95 odstotkov Samojevcev je Nemcem sovražnih. Nemci se prizadevajo na vse kriplje, da bi postal kralj njih ljubljene Tamasese. Nekateri bi pa radi za kralja Malietoa. Kralja bodo Samojci sami volili, a baš tedaj utegne priti do izgrediv proti Nemcem.

Dopisi.

Iz Ribnice na Dolenjskem 15. septembra. [Izv. dop.] Kakor druga leta, tako je tudi letos prišel naš državni poslanec g. prof. Fr. Šuklje poročat svojim volilcem o svojem delovanju v državnem zboru v pretekli sesiji. Dočim je to, kakor so nam slovenski časopisi poročali, v drugih mestih

je nad ono-le duplino v senčni šator. Sploh tukaj trsje, zbok presilne burje ne rase, kakor u pr. v Slovenskih Goricah in po Dolenjskem: po konci sto ječe ter s slamo na šibke kolce privezano, ali kakor na Ogerskem, v Srbiji in po Dalmaciji: nizko ob tleh svobodno v panoge razraslo, temveč tukaj Vam je vsaka rozga trdno pripeta, bodisi na latnike ali pa spletena v dolge vence, ki se zvijajo z drevesa na drevo v nepretrgani vrsti. In kakor veste, tukaj vinogradi neso kakor pri nas, posebej, záse opredeljeni, nego tu Vam je vse križem pomešano in prepleteno ter na jednom in istem prostoru gorica, njiva, sadovnjak, zelnik itd. In tak vinograd-ovočnjak Vam je vsa Bršeška okolica, kakor sploh vsa isterska Ljubnija.

Zdaj pa pomislita, da vse te umetno ustvarjene vrtove obdelujejo večinoma — ženske, kajti možje, kakor naravno sploh vsi Primorci, brodarijo in jadrajo širom brezmejnega morja — gospod urednik! tu sem Vas privedel do jako pomenljive, rekel bi, do najbridkejšje postaje na križevem potu v življenju naših Primorcev, in to si ogledava, na lici mesta, na — prihodnjem sprehodu.

V Ljubljani dne 16. septembra 1889.

Prostoslav Kretanov.

na Dolenjskem že poprej storil, sklical je bil za Ribnico danes svoj volilni shod ob 4. uri popoldne v salonu restavraterja g. Antona Arka.

Ze druga leta kazalo se je m. čno zanimanje, mnogobrojna udeležba pričala je, da se tukajšnje prebivalstvo zaveda svojih pravic in zanima za državnozborsko delovanje svojih zagovornikov, vendar trški volilci nikdar neso v tolikem številu k volilnemu shodu prišli, kakor ravno danes. Ako izznamemo nekatere posamičnike, zbrali so se ob napovedani uri vsi uradniki, trgovci, posestniki, obrtniki in rokodelci, prišlo je mnogo zavednih posestnikov in kmetov iz okolice, s kratka: volilnega shoda udeležila se je vsa tukajšnja inteligenca in vsi volilci. Mej navzočnimi bila je tukajšnja duhovščina zastopana in tudi državni poslanec gosp. kanonik K. Klun bil je prisoten.

Volilni shod je z vsklikom imenoval gospoda Frana Višnikarja, c. kr. okrajnega sodnika in deželnega poslanca, svojim predsednikom.

Gospod Višnikar otvori zborovanje s tem, da naznani, da je namenjen naš državni poslanec g. profesor Šuklje poročati o svojem delovanju v državnem zboru za preteklo leto in mu podeli besedo.

Vsega govora, kateri je skoro 1¼ ure trajal, podajati, bilo bi ne le preobširno, ampak moral bi marsikaj ponavljati, kar smo v zadnjih dneh itak v slovenskih časopisih brali, ko smo čitali poročila o njegovih drugih shodih, katere so poročevalci na drobno popisali. Zato naj omenjam samo toliko, da je govor razpravljal: zakon o novem vojnem zakonu, o dednem pravu, o državnem proračunu, o davčni reformi, o dolenjski železnici, o strankah, ki so se o zadnji deželnozborski volitvi na Kranjskem pokazale, o njegovih političnih nazorih, o istinitih in moralnih uspehih, katere so v zadnjem letu slovenski državni poslanci dosegli, ter o nazorih, katerih se govornik misli v prihodnje držati.

Vzlasti glede dolenjske železnice čuli smo z veseljem, da se to za našo Dolenjsko tako pereče vprašanje sicer polagoma, a z vedno večjo sigurnostjo uresničenju bliža. Ker smo doslej le kot preživo nadejo zmatrali, sprevideli smo, da ima že trdno podlogo, in da bode gospod poslanec v tem oziru še nadalje jekleno deloval.

Kakor nas je to presenetilo, ravno tako smo se oveselili, da se na to deluje, da se bodeta naši hišni obrti „lončarija in lesna obrt“ na podlagi izvežbanih strokovnjaških šol povzdignili.

Soglasno votirali smo svojemu državnemu poslancu g. prof. Šukljeju — na predlog g. Fr. Višnikarja — popolno zaupanje z njegovim dosedanjim delovanjem v državnem zboru, popolnoma prepričani, da imamo v njem najboljšega zagovornika in zastopnika naših interesov in popolnoma strinjaje se z njim, da bomo odobravalni njegov pristop k opoziciji proti vladnemu sistemu, ako bi narodna čast to od njega zahtevala.

Ker ni nihče navzočih kacic pojasnil zahteval niti kaj predlagal zato je predsednik zborovanju g. Višnikar volilni shod zaključil okolu 5½ ure.

Z Goríškega 15. septembra. [Izv. dop.] Znano nam je, da „Soča“ dobiva od raznih strani dopise, ki govore o naših bodočih deželnih odbor-
nikih. Ker „Soča“ doslej teh dopisov objaviti neče, prisiljeni smo v zunanjih listih prositi prostora.

Tržaška „Edinost“ priporoča za prihodnji deželni odbor dr. Antona Gregorčiča proti dr. Nikolaju Tonkliju, ki je kandidat starejšega brata in njegovih pristašev, katerim je več za osobo mari, kakor za stvar. Nam je to do cela neumevno, kako more to komu na um priti, da išče in stavi proti dr. Antonu takega konkurenta. Ko bi si bila ta dva gospoda v vseh stvareh ravnorodna, ali pa da bi bila razlika le mala — no, v božjem inenu! Ali razlika je vendar le prevelika. Tega tudi najhujši protivnik dr. Gregorčiča in najognjenejši pristaš dr. Nikolaja tajiti ne more. Dr. Gregorčič je mej vsemi poslanci najpopularnejši in najpriljubljenejši, ker je najdelavnejši. On bi bil voljen v deželni zbor, kjerkoli bi nastopil kot kandidat. Tudi na Tolminkem volili so ga možje soglasno in z naudušenjem, dr. Tonklija ml., pa le za to, ker drugega kandidata ni bilo. Kaj porečete zdaj, Tolminci, ako vaš poslanec „za silo“ izpodrine poslanca vašega prepričanja in naudušenja? Obžalovali pač boste, da ste onega sploh poslali v deželni zbor. Mi sicer gg. poslancem velevali moremo in jih vezati ne smemo, ali nadejamo se, da se bodo ozirali

na želje naroda in da nam dajo onega deželnega odbornika, o katerem smo iz vse duše prepričani, da bode za nas najbolje delal in skrbel in ta je naš dr. Gregorčič! Hribovec.

— **Izza gozda**, v septembru. [Izv. dop.] (Septembrijade). Gospod urednik, dolgo se že nësva videla! Čas je že torej, da Vas zopet jedenkrat obiščem, s peresom seveda, saj to je dovolj; „izza gozda“ obiskati Vas osobno, to ni „kar tako“, kot bi prišel — recimo „s Trnovskega pristanišča“, — zatorej bodite veseli, da Vas ne pustim na cedilu, marveč brkljam na vseh straneh, da prezračim zakajeno in zaprašeno zakotje, ki ga polni različen „materijal“ — stare in nove zaveze!... Torej: Dajte mi malo duška, da se oddahnem, in ne bodite tako „polovičarsko velikomestni“, da ne pride naše pribežališče — „Slov. Narod“ kar celoma ob — „kredit“!...

Barometer je zadnji čas pri nas močno „pal“, zlezal je nizko, pa vreme tudi, z vremenom pa tudi mi! Nu, kakoršni časi, taki ljudje!... V najlepšem „cvetju“ sta pri nas: — „g'schäft“, Zagrebškega Šterna različna kvaliteta, in pa — socijalen — separatizem, sicer pa je zaznamovati še obilo „taužent rož“, ki Vam jih opišem in opisal bodem, ne da bi zahteval kak „odium cum dignitate“, kakršnega je dobil naš bivši „paša“, ki je „škilil“ na „honor cum cruce aurea“, dajal svoj komando v podobi pesti, s temi usajal drevorede, i. dr. v., slednjič pa jo „pobrati“ moral — „sine — cruce“. pa tudi „sine — dignitate“! — A kaj Vam za to; mi, ki smo morali drevesa saditi!

Kar sem rekel, to sem rekel: „G'schäft je nekaterim ljudem sveta stvar, potem pride na vrsto Zagrebški Stern, potem pa — brezbržnost za razcvit socijalnega življa! No, če preostaje kaj časa, dá se govoriti tudi o trgovini, kako nadvlada v tej les izvažan iz Galicije, domač izvoz, potem splošno — o „spekulaciji“, in slednjič, — dalo bi se govoriti o lokalnih splošnih razmerah, ki so povsem uprav po turški fačoni ulite, le s tem razločkom, da jih ne ureja še kak turški bej, temuč čisto navadni „g'schäftsmänner“ od — „to-stran gozda“. — „To pa to!“ dejal bi moj časnikarski kolega „s Trnovskega pristanišča“... kaj več kot „to“, povedal Vam bodem — jaz prihodnjič!

Domače stvari.

— (O blagoslavljanju nove cerkve v Sarajevu) čitamo v „Obzoru“, da jo je blagoslovil Mostarski škof Buconjić, govoril pa nadškof Stadler. Spreveda udeležil se je baron Appel z vsemi oblastvi in nad 10.000 katoličanov in zastopnikov vseh katoliških občin v Bosni in Hercegovini. Mej govori pri obedu bil je govor vladike Strossmayerja vsprejet z burnim odobravanjem. Poudarjal je potrebo sloge mej vsemi veroizpovedanji v deželi.

— (Iz Ljubljane) piše nam gospod, ki se je pred par tedni vrnil s Pariške razstave: „Svetovna razstava v Parizu, ki visoko nadkriljuje vse druge dosedanje razstave, kaže obiskovalcem, na kako visoki stopinji stoji narod francoski, ki je in ostane prvi v Evropi. Umetnosti in znanosti se na Francoskem najbolj razcvitajo in ni ga obiskovalca, ki bi se na razstavi ne bil česa priučil in razširil si duševno obzorje. Zaradi tega začel sem premišljati, kako koristno bi bilo, ko bi se nekoliko boljše seznanili s Francosko, da bi nam ne bila tako tuja, kakor nam je bila doslej. Zlasti bilo bi priporočati, da bi naši imovitejši dijaki, ki neso zavisni od Knaflfovih in drugih ustanov, pohajali v Pariz, kjer so za vse vede izvrstne stolice z najboljšimi veščaki na čelu. Francozi sami se zato jako zanimajo in ustanovili so društvo „Comite de patronage des étudiants étrangers à Paris.“ Temu društvu je namen moralično podpirati dijake inozemce, ki bi prišli šolat se v njihovo krasno prestolnico. Kako se v Parizu vse zanima za učečo se mladino, razvidel sem iz izveštja, ki ga je izdalo dijaško društvo „Association generale des étudiants de Paris“. V izveštju naštetih so imenoma vsi redni in častni člani. Rednih članov je nad 2500, častnih pa več stotin, mej njimi pa najodličnejši učenjaki in državniki, bivši in sedanji ministri itd. Ko bi kdo naših mladeničev le par tečajev poslušal v Parizu, bi bilo to zanj in za bodoči njegov delokrog gotovo velicega upliva, zato prosim, da dovolite tem mojim dobrohotnim vrsticam potrebnega prostora.“ Tej želji smo tem raji ustregli, ker je rečeni gospod izrekel zares umestno

besedo. Nasvet njegov je uvažanja vreden in jako koristno bi bilo, ako bi se vsaj deloma praktično zvajal.

— (Na gimnaziji Ljubljanski) upisanih je začetkom tega šolskega leta 860 dijakov, ki se po razredih delé tako: I. a (nemški oddelek) 27, slovenski oddelek 181 (mej temi 18 repetentov, 163 novo ustopivših), II. a 30, II. b 49, II. c 56, II. d 35; III. a 28, III. b 51, III. c 43; IV. a 17, IV. b 41, IV. c 37; V. a 45, V. b 53; VI. a 27, VI. b 29; VII. 45; VIII. a 28, VIII. b 38. Lani bilo je začetkom leta na vsej gimnaziji 909 dijakov, v prvem razredu pa 251, torej se je letos število znižalo za 49.

— („Slovenski Pravnik“) prinaša v 9. številki naslednjo vsebino: 1. Prof. Vojnović: Nova teorija o temelji zaštite posestne. 2. O notarijih ali beležnikih. 3. Dr. Fr. Zupanc: Iz sodno-zdravniške prakse. Obtežujoče okolnosti § 155. kaz. zak. Obtežujoče okolnosti § 156. kaz. zak. 4. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: Realna sodna pristojnost pa privilegovana sodna pristojnost A. Brumen: Kazensko pravo: Zanimivejše obsodbe v obrano zakona (§ 33. in 292. kaz. pr. r.) (Konec.) 5. A. Kupljen: Male pripomnje k načrtu občinskega reda in deloma občinskega volilnega reda za vojvodino kranjsko, ki je vis. deželnemu zboru v pretres izročen. 6. Književna poročila. 7. Drobne vesti.

— (Poročil) se je včeraj g. Ivan Jebačin, trgovski poslovodja, z gospodičino Minko Traunovo z Viča.

— (Starinske najdbe.) Izkopanje rimskih grobov na Marije Terezije cesti se nadaljuje, a vsi grobovi so si jednaki, kakor krajcar krajcarju. V sarkofagih ne nabaja se nič drugega, nego več ali manj razdrobljene in prhle kosti. Doslej neso dobili niti najmanjšega nakita, nobenega orožja, sploh ničesar, kar se navadno v takih grobeh nahaja.

— (Pri 25 letnici nemških turnarjev v Beljaku) zastopali so Ljubljanske turnarje: Znani Dornik kot zastavonosec, hranilnični uradnik Dzinski in pa c. kr. profesor Gratzy. Ti so bili sploh najstarejši, vse drugo je bilo mlado, jako mlado. Iz Knittelfelda pripeljala se je peščica turnarjev v vozu, na katerem je zapisano: „45 Mann — 6 Pferde“. Vseh udeležencev bilo je z domačimi vred kacij 50, sploh pa vsa petindvajsetletnica bila jako pohlevna in se petindvajsetletnici „Sokola“ Ljubljanskega niti primerjati ne more.

— (Nova knjiga) V „Narodni Tiskarni“ izšel je ravnokar: „Kazenski zakon o hudo delstvih, pregreških in prestopkih z dne 27. maja 1852 šte. 117 drž. zakonika z dodanim tiskovnim zakonom z dne 17. decembra 1862 št. 6 diž. zak. ex 1863 in drugimi novejšimi zakoni kazenskopravnega obsega. I. natis. V Ljubljani 1889. Izdalo društvo „Pravnik“ v Ljubljani. 426 str. Ta knjiga, ki bode vsem pravnikom in tudi širšemu občinstvu izredno dobro došla, je prvi zvezek „Zbirke avstrijskih zakonov v slovenskem jeziku“, katera izbaja v dobroznani Manz-ovi obliki.

— (Vreme.) Včeraj in danes brije prav ostra sapa in temperatura se je jako znižala. V Trstu in Istri je še huje. Zaradi neugodnega vremena izostali so nedeljski izleti, veter pa je preobrnul par čolnov, ne da bi se bil pri tem kak človek ponesrečil.

— (Z Zidanega mosta) se nam piše: V noči od petka na soboto vršil se je blizu Loke grozen čin mej cigani, katerih se je tolpa priklatila in ušatorila v kozolci blizu Loke. Trije cigani šli so v vas, v krčmo Knaflčevo ter so ondu godli. Zaslužek bil je menda dober, kajti napili so se tako, da so se domogrede sprli in stekli. Nasledki boja bili so grozni, kajti cigan Gartner rabil je nož in svoja tovariša Ambroža in Rajka Grila tako oklal, da sta v soboto oba umrla. Zlodejec je zbežal in žandarmi ga doslej še neso dobili. Proti ciganom izdalo se je že mnogo naredeb in predpisov, a žal, vsi se menda premlačno izvajajo, zato se teh ne-ljubih gostov ne moremo znebiti.

— (Vabilo.) „Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“ bode imela v nedeljo dne 22. septembra 1889. l. shod na Dravi v gostilni gosp. Fr. Gailerja (Kreuzwirth) s sledečim dnevnim redom: 1. Govor načelnikov o namenu in važnosti družbe sv. Cirila in Metoda. 2. Poučen govor. 3. Deklamacije. 4. Prizor: „Ali smem Slovenec biti?“ 5. Domača zabava, pri kateri se bode še marsi

katera pametna, pa tudi šaljiva povedala. — Vrli Loški pevci bodo pa družbo razveseljevali s petjem lepih domačih pesnij. Začetek ob 3. uri popoldne. Pri ustupu se bodo vsprejemali novi udje. Letniki plačajo 1 gld., podporniki pa najmanj 10 kr. Da se tega shoda udeležijo udje in prijatelji naše družbe v velikem številu, vabi najljubneje načelnništvo.

— (Dijaška kuhinja na Ptui.) Za šolsko leto 1889/90. so darovati blagovolili: Č. g. Meško Jakob, duh. svetovalec in župnik v Št. Lovrenci v Slov. Gor., 5 gld.; Č. g. Šuta Rupert, dekan Vavrški, 5 gld.; Č. g. Sinko Jožef, kaplan Št. Jakobski v Slov. Gor., 2 gld.; g. dr. Šifrer J. zdravnik na Ptui, 10 gld.; Neimenovan 2 gld. Vsem blagim dobrotnikom prisrčni: „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema Č. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan in župnik na Ptui.

— (Pri nadsodišču v Serajevu) je razpisano mesto sodiškega svetnika kot pomožnega referenta. Plača 1800 gold., stanarina 400 gold., priklada 1000 gld. Pri nekem okrožnem sodišču v Bosni ali pa v Hercegovini razpisano je mesto sodiškega svetnika z letno plačo 1800 gld., stanarino 400 gld. in 600 gld. priklade. Prošnje do 5. oktobra tega leta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Meran 16. septembra. Cesarica in nadvojvodinja Valerija dospeli semkaj.

Dunaj 16. septembra. V tukajšnjih bolgarskih krogih širi se vest, da predsednik sobrenja bolgarskega v Parizu ni umrl naravne smrti, ampak, da ga je kak Cankovec ali pa kak Rus umoril. Iz Sofije pa je došla zasobna vest, da je Stojanov umrl vsled zamo-tanja črev.

Dunaj 16. septembra. „Pol. Corr.“ javlja iz Belegagrada: Po pismu na neko tukajšnjo damo, pride kraljica Natalija dne 20. septembra v Beligrad.

Dunaj 16. septembra. Iz mnogih gorskih krajev, zlasti iz Karpat in od Traunsteina došle so vesti, da je sneg zapadel do podnožja.

Beligrad 16. septembra. Po zasobnih poročilih odpotovala je kraljica Natalija včeraj iz Jalte v Odeso.

Peterburg 16. septembra. Namesto ruskega vojaškega atašeeja v Parizu, generala barona Fredericksa, ki je za bivanja na Hanoverskem pridodeljen carjeviču, določen je ruski vojaški ataše v Bruslji, da se udeleži francoskih manevrov, ki se v kratkem prično.

Berolin 16. septembra. Povodom atentata na Crispija pišejo tukajšnji listi jako resno ob italijanskih razmerah. Tako pravi „Vossische Zeitung“, da se ne more prikrivati, da ubožnega prebivalstva nezadovoljnost proti Crispiju narašča in da ga mnogi njegovi politični pristaši zmatrajo odpadnikom. Crispijev položaj je težaven.

Rim 17. septembra. Mestni zbor z vsklikom vsprejel predlog, da se o atentatu proti Crispiju izreče obsodba in odpošlje brzojavka, v kateri se Crispiju častita, da se atentat ni posrečil. Načeloma vsprejela sta se predloga, da se trg v Rimu, kjer je Cairol nazadnje stanoval, imenuje Cairoljev trg, in da se mu v Rimu postavi spomenik.

Pariz 17. septembra. V novem volilnem oklici Boulangerjevem je glavna točka: „Naprej proti skupnemu sovražniku, proti oportunizmu!“

Razne vesti.

* (Dohodki francoske republike.) Tekom meseca avgusta se je v Franciji na davkih uplačalo, 1,356 000 frankov manj nego se je proračunalo, in 3 062 000 frankov manj, kakor meseca avgusta l. 1888. A vender se je v preteklih osmih mesecih prejelo na davkih 24 507 000 frankov več, kakor se je proračunalo, in 20,379 900 frankov več, kakor v prvih osmih mesecih leta 1888.

* (Velikanska tatvina.) V stolno cerkev v Katanji ulomili so 7. t. m. po noči nepoznati lopovi ter odnesli s saboj raznih stvari vrednih nad 300.000 lir. Cerkveniki našli so zjutraj v sakristiji vse omare in shrambe odprte in — prazne. Zginili sta dve krasni monstranci cenjeni na 200.000 lir, mnogo lepe cerkvene obleke, dragocenega nakitja, obilo biserov in celo najdražji in najkrasnejši rubin Ponočnega cerkvenega čuvaja so prišli in zaprli.

"LJUBLJANSKI ZVON"
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 14. septembra.

Na Dunaji:	14,	18,	16,	82,	40.
V Gradci:	79,	11,	65,	86,	18.

Tujci:
16. septembra.
Pri **Mallét**: Gintl, Mth, Hirschler, Grünberger, Seidler, Feigel z Dunaja. — Constantiner, Wechsler iz Trsta. — Ehrenreich iz Brna. — Morosini iz Benedk. — Koser iz Idrije.
Pri **Slouu**: Ferencich, Milhausen, Bollay, Fischer z Dunaja. — Durra iz Berolina. — Čučković iz Zagreba. — Jochman iz Ajdovščine. — Sfriz Seppilli iz Trsta. — Beer iz Celovca. — Casagrande iz Ajdovščine. — Geršak iz Ormoža. — Preyszel iz Milana. — Luchinetti iz Linca.
Pri **avstrijskem cesarju**: Klein, Perne iz Tržiča. — Pri **južnem kolodvoru**: Stubenwoll z Bleda. — Brosner iz Pulja. — Freud iz Celovca. — Hannuš iz Zagreba. — Abram iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. sept.	7. zjutraj	738.3 mm.	6.0°C	sl. svz.	jas.	
	2. popol.	738.2 mm.	12.0°C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.5 mm.	6.1°C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 18.1°, za 5.8° pod normalom.

Dunajska borza
dné 17. septembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld. 83.60	—	gld. 83.55
Srebrna renta	84.50	—	84.55
Zlata renta	110.20	—	110.10
5% marčna renta	99.55	—	99.55
Akcije narodne banke	912.00	—	913.00
Kreditne akcije	306.00	—	305.25
London	119.55	—	119.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.48 1/2	—	9.49
C. kr. cekini	5.67	—	5.68
Nemške marke	58.32 1/2	—	58.47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132	gld. —	kr. —
Državne srečke iz l. 1864	100	174	—
Ogerska zlata renta 4%	99	50	—
Ogerska papirna renta 5%	94	75	—
5% štajerske zemljišč. obvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 122	75	—
Zemlj. obz. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	—	—
Kreditne srečke	100 gld. 182	50	—
Budolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	137	—
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	230	50	—

Kupčijski pomočnik
17 let star, želi v službo stopiti v kako prodajalnice z mešanim blagom v mestu ali na deželi. — Več se izve pri nadučitelju M. Arko-tu v Hrenovcih pri Postojni. (756—1)

Na cesarja Josipa trgu.

Hartkopf-ov VELIKI MUZEJ
za anatomijo in mehaniko
s parno silo in eksperimentalno fiziko
je odprt vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.
Vse podrobneje kakor znano.
Razstava odprta je le še do vključitvi nedeljo 22. t. m.
Za mnogobrojni obisk se priporočata (757)
M. G. Müller, tajnik. W. Hartkopf, mehanik.

Svarilo!
S tem naznanjamo p. n. občinstvu, da smo gospoda **Antona Čok-a** zaradi nezanesljivosti iz naše službe izpustili. — Omenjeni gospod tedaj nema nobene pravice za nas za varovanja ali uplačila vsprejemati.
Glavni zastop „Aziende“ v Ljubljani. (750)

Fin med v satovji
a kilo 60 kr.
dobiva se pri (712—3)
Oroslavu Dolencu
trgovcu z voskom in medom
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.
Pošilja se tudi po pošti od 1 k naprej proti povzetju ali predplačilu.

Poslovni potovalci
za prodaje nove slovenske podobe in drugih umetnih in industrijskih predmetov vsprejmejo se proti proviziji in s časom tudi proti gotovi plači. Imajo strokovno znanje in imajo prednost. Ponudbe v slovenščini in nemščini z navedenjem referencij in priloženo fotografijo vsprejema
S. Kočonda, (737—3)
umetniška in industrijska trgovina v Zagrebu.
Št. 110. (752)

Razpis službe.
Pri podpisnem uradu je izpraznjeno mesto
pisarja
z mesečno plačo tridesetih goldinarjev, katera bi se v slučaju posebne spretnosti in marljivosti s časom primerno povišala.
Prosilci morajo biti popolnoma večji nemščine in slovenščine toliko v besedi, kolikor v pisavi in se bo pri jednaki sposobnosti dala prednost tistemu, kateri ima najlepšo pisavo.
Prošnje naj se semkaj uložijo do konca septembra t. l. Prošnjam priložiti je: 1. spričalo dobrega obnašanja; 2. krstni list; 3. v obeh jezikih lastnoročno pisani obrazec; 4. spričala o dosedanjem službovanji.
C. kr. okrajno glavarstvo v Tolminu,
dne 14. septembra 1889.
C. kr. okrajni glavar: Marenzi.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.
Gotovo in hitro uplivačo sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraslom kože. — Uspeh zagotovljen. — Cena škatlic 60 kr. a. v.
Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.
Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovi S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfstbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien.
Ta obliž dobiva se le v eni veliki količini po 60 kr.
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.“ (449—22)

Omnibus za potnike
mej Rakekom in Ribnico
začne 21. t. m. voziti ter se bo odpeljal vsak dan ob 3. uri zjutraj z Rakeka in bo došel v Ribnico ob 9. uri zjutraj; potem se bo vračal iz Ribnice ob 1. uri popoldne ter bo došel ob 7 1/2. uri na Rakek.
V Novi Vasi se bodo konji prepregli, kjer bodo imeli potniki priliko počiti in okrepčati se.
Skrbelo se bo za dobre in dobro zaprte vozove ter se priporoča za obilno udeležbo
J. MODIC v Novi Vasi pri Rakeku. (755—1)

C. kr. priv. kneza Auersperga železniška tovarna
na Dvoru na Kranjskem
priporoča se za zalaganje (217—54)
komercialnega litega blaga, peči v veliki izbiri, oguje in oguje delov, kotlov v vsakorodni obliki in velikosti itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in olepšanih, palic za okrižja, celih držališč, polzevalnih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalnih itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojev delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in paviljonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarjev vseh velikosti iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskimi in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnic, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žaganih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in osij iz kovanega pretopljenega železa.
Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Št. 15.900. (746—3)
Razpis zalaganja drv.
Mestni magistrat Ljubljanski potrebuje prihodnjo zimo
180 seznjev suhih bukovih drv
in vsprejema pismene ali ustne ponudbe, v katerih je natančno določiti dolgot polen in cena, do ušetega 21. dne tekečega meseca.
Pogoji zalaganja zvedo se pa pri podpisnem magistratu v navadnih uradnih urah.
Mestni magistrat Ljubljanski,
v 12. dan septembra 1889.

Mat. Gerber v Ljubljani
(Josip C. Gerber)
priporoča
za šolsko leto 1889/90.
knjige za ljudske šole
kakor tudi vsakovrstno (747—3)
šolsko pisalno in risarsko orodje.
Izkazi o šolskih knjigah dobivajo se brezplačno.